

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 13 listopada 2024 r.

DIH-2.707.43.2024.CS

DECYZJA DIH-2 NR 40.2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 24 ust. 1a, 4a i 5, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 30 września 2024 r. złożonego przez - działających za pośrednictwem pełnomocnika - współników spółki cywilnej Pana Henryka Maciejczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „MAGMA” oraz Pana Miłosza Maciejczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PAMA Henryk Maciejczyk, Miłosz Maciejczyk Spółka Cywilna w Suchatówce (dalej: „strony” lub „przedsiębiorcy”), od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024, nakładającej na współników spółki cywilnej solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 2.800,00 zł, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 9 października 2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej: „Kujawsko - Pomorski WIH” lub „organ pierwszej instancji”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie stron z 30 września 2024 r. wraz z aktami sprawy (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024).

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIH 26 lutego 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer PHU.8361.4.9.2024 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych na podstawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ww. ustawy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy oraz kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy z 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę”. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do stron składzie opału wskazanym jako stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej jako: „CEIDG”. Kontrolę przeprowadzono w obecności współnika spółki cywilnej, któremu okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli oraz wręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Ustalono, że w kontrolowanym składzie prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli wprowadzono do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: ekogroszek, nazwa handlowa, groszek plus, w ilości 18 ton oraz orzech w ilości 10 ton.

Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech. Przedmiotowa partia węgla pochodziła z jednej dostawy. Na podstawie art. 16 ust. 5 i 5a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 13 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę zażądano okazania dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa dostarczonego przez dostawcę, jak również wystawionego przez

przedsiębiorcę. Ustalono, że kraj pochodzenia partii węgla z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych to Kolumbia.

Wspólnik spółki cywilnej, w obecności którego przeprowadzono czynności kontrolne przedłożył kopię faktury VAT nr 10/H/05/2023 z 19 maja 2023 r. oraz świadectwo jakości paliw stałych wystawione 19 maja 2023 r. przez dostawcę. Ponadto strona przedstawiła wystawione dla partii węgla kamiennego w sortymencie orzech świadectwo jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r.

W toku kontroli 26 lutego 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanej na zwale o masie 10 ton próbki pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0446/24/4860 o masie 113,26 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6031/24/4860 o masie 112,68 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/100-031. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023, wystawionego dla węgla orzech oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przedsiębiorca wystawia i przekazuje nabywcy świadectwo jakości paliwa stałego, a także oświadczenie o kraju pochodzenia węgla. W kontrolowanym składzie nie stwierdzono wprowadzania do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Placówka nie prowadziła sprzedaży paliw stałych dla odbiorców innych niż gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 26 lutego 2024 r. Strony w treści protokołu zostały prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorcy nie skorzystali z przysługującego im uprawnienia do wniesienia uwag.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie

wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych”, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 lutego 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0446/24/4860, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez strony w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało niezgodność z parametrami określonymi w rozporządzeniu, w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w sortymencie orzech, jak również wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6031/24/4860 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej 6031/24/4860 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami uznano by każdy wynik mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego badań nr 6031/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez strony w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym przez strony.

Kujawsko-Pomorski WIIH 13 marca 2024 r. w toku kontroli poinformował strony o wynikach badań i przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. Strony oświadczyły, że nie znają przyczyn niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych. Wartości parametrów w wystawionych świadectwach jakości paliw stałych określone są na podstawie świadectw jakości otrzymanych od dostawcy oraz wartości wskazanych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych. Ponadto przedsiębiorcy nadmienili, że nie ma już w ofercie paliwa stałego orzech, z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych, ponieważ zostało sprzedane klientom indywidualnym na dowód czego przedstawiono dwie faktury sprzedaży paliwa stałego. Protokół został podpisany bez uwag. Strony zostały pouczone o możliwości wniesienia uwag na piśmie na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Pismem z 18 marca 2024 r. doręczonym do WIIH 22 marca 2024 r. wpłynęły zastrzeżenia do protokołu kontroli. Pełnomocnik kontrolowanych przedsiębiorców wskazał w nim, iż z protokołu kontroli ani z wyników badań laboratoryjnych nie wynika, czy przedmiotem badań były te same próbki, które pobrano podczas kontroli jak również nie wynika z nich metodologia pobierania próbek. Zastrzeżenia Pełnomocnika dotyczyły również sit do przesiewu węgla, gdzie organ powinien wykazać ich certyfikaty. Ponadto wskazał, że nie zostały uwzględnione wyjaśnienia kontrolowanego, z których miało wynikać, że paliwo stałe znajduje się w tym miejscu od roku w związku z czym zachodziły procesy erozyjne w wyniku których powstawał miął węglowy. Wskazał, że paliwo stałe było przesiewane dla klienta, a powstały miął węglowy nie był wprowadzany do obrotu.

Kujawsko - Pomorski WIIH pismem z 28 marca 2024 r. wezwał radcę prawnego do usunięcia braków formalnych wniosku tj. do przedstawienia pełnomocnictwa. W odpowiedzi otrzymano pełnomocnictwo między innymi dla radcy prawnego w postępowaniu kontrolnym. Kujawsko - Pomorski WIIH pismem z 12 kwietnia 2024 r. udzielił odpowiedzi na uwagi do protokołu kontroli, w którym wskazał:

- w trakcie kontroli PHU.8361.4.9.2024 pracownicy laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów WIIH pobrali do badań jakościowych próbkę i próbkę kontrolną węgla kamiennego orzech,
- udział w tej kontroli pracowników laboratorium był zgodny z art. 18a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

- pobieranie próbek nastąpiło zgodnie z protokołem pobierania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.9.2024 w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. 2019, poz. 1891, ze zm.), który to wskazano na stronie nr 2 protokołu jak również karcie na karcie drugiej protokołu kontroli,
- przekazanie próbek nastąpiło zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwzględnieniem konieczności uniemożliwienia identyfikacji kontrolowanego lub miejsca pobrania próbek, przy czym do podjęcia stosownych działań w tym zakresie zobowiązany jest inspektor realizujący dyspozycje Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw jak i ww. Zarządzający,
- identyfikacja próbek możliwa jest na podstawie protokołu do użytku wewnętrznego sporządzonego zgodnie z art. 21 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stosowny protokół został sporządzony również w toku kontroli PHU.8361.4.9.2024,
- metody badań zarówno próbki jak i próbki kontrolnej wskazano w przekazanych kontrolowanemu w toku kontroli PHU.8361.4.11.2024 protokołach badań (kolumna 3: „Metoda badania”),
- badania zostały przeprowadzone przez wyspecjalizowane laboratorium, posiadające stosowne certyfikaty akredytacji (wskazane w obu protokołach z badań na stronie pierwszej, a w przypadku protokołu 20/200001499/100-031 również na stronie drugiej) posiadające odpowiednie narzędzia, w tym sita do analizy ziarnowej których sprawność jest weryfikowana o oparciu o wytyczne normy PN-ISO 3310-2:2000 „Sita kontrolne. Wymagania techniczne i badania. Sita kontrolne z blachy perforowanej.”,
- dokumenty przedłożone przez kontrolowanego w toku kontroli PHU.8361.4.9.2024 (wskazane na karcie nr 3 protokołu kontroli) nie pozwoliły na przyjęcie wskazanego przez pełnomocnika czasu składowania kwestionowanego paliwa stałego,
- wbrew twierdzeniom pełnomocnika podczas kontroli PHU.8361.4.9.2024, kontrolowany nie złożył wyjaśnień w opisanym w piśmie z 18 marca 2024 r. zakresie, a w trakcie kontroli PHU.8361.4.11.2024 przyznał jedynie że nie są mu znane przyczyny niewłaściwych wyników badań laboratoryjnych.

Pismem z 15 kwietnia 2024 r. Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawach:

- obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty

stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

- wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W treści pisma Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował strony, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa mają prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone 17 kwietnia 2024 r.

W dniu 24 kwietnia 2024 r. do siedziby Kujawsko-Pomorski WIIH wpłynęło pismo procesowe stron postępowania, w którym do postępowania zgłosił się Pełnomocnik, do pisma dołączono pełnomocnictwa. Pełnomocnik wniósł o to by protokół kontroli, uwagi do protokołu i odpowiedź oraz stanowisko stron włączyć do akt sprawy. Jednocześnie zaznaczył, że rozważa złożenie dalszych wniosków dowodowych w zakresie przesłuchania świadków na okoliczność przeprowadzenia kontroli pobrania próbek do badań laboratoryjnych i okresu składowania pryzmy węgla na wolnym powietrzu. Pełnomocnik rozważał również przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność prawidłowości poboru próbek do badań laboratoryjnych.

Kujawsko-Pomorski WIIH za pismem z 25 kwietnia 2024 r. przestał do pełnomocnika wezwanie do usunięcia braków formalnych poprzez możliwość identyfikacji osób udzielających pełnomocnictwa w niniejszym postępowaniu. Dnia 9 maja 2024 r. do organu wpłynęły prawidłowe pełnomocnictwa.

Kujawsko-Pomorski WIIH 15 maja 2024 r., wydał decyzję nr PHU-23/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) nakładającą na strony solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 2.800,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji Kujawsko-Pomorski WIIH wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła, że strony wprowadziły do obrotu paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie orzech, dla którego wystawiła świadectwo jakości paliw stałych nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r., które to paliwo nie spełniało wymagań jakościowych zawartych zarówno w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych, jak i wystawionym przez przedsiębiorców świadectwie jakości. Organ pierwszej instancji wyjaśnił również, że przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane protokołami

z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. wykazały, że wskazana w nim wartość parametru „zawartość podziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym. Strony w świadectwie jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wskazały wartość parametru „zawartość podziarna” jako max. 10%. Przeprowadzone badania wykazały, że zawartość podziarna w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wynosiła 32,6%, a w próbce kontrolnej nr 6031/24/4860 wynosiła 33,3%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 5% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami uznany zostałby każdy wynik oznaczenia zawartości podziarna mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$). Następnie organ pierwszej instancji przywołał treść art. 6c ust. 1, art. 6d pkt 6 i art. 24 ust. 1a ustawy w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jak również wskazał, że ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT nr 10466591 z 14 marca 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego orzech - załącznik nr 1 poz. nr 40 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, poz. nr 41 próbka kontrolna nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 33 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł. Decyzja została doręczona Pełnomocnikowi stron 17 maja 2024 r. Pełnomocnik pismem z 22 maja 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 15 maja 2024 r. nr PHU-23/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania lub uchylenie decyzji i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do organu pierwszej instancji. Zaskarżonej decyzji przedsiębiorcy zarzucili, że nie została wydana po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Zdaniem stron organ wszczął postępowanie jedynie w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej natomiast nigdy nie było wszczęte ani prowadzone postępowanie w przedmiocie zwrotu kosztów za badania laboratoryjne paliwa stałego. W ramach postępowania w przedmiocie nałożenia kary administracyjnej pieniężnej została wydana decyzja z 15 maja 2024 r. nr PHU-24/2024. Przedsiębiorcy podkreślili, że albo organ prowadził dwa odrębne postępowania administracyjne zakończone dwoma różnymi decyzjami albo organ prowadził jedno postępowanie administracyjne, w którym wydał dwie różne decyzje oznaczone różnymi numerami. Odwołanie wraz z aktami sprawy wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 11 czerwca 2024 r. Ponadto w odwołaniu wskazano, że możliwość nałożenia zwrotu kosztów istnieje jedynie wtedy gdy organ wykaże, że racja jest po jego stronie. Tymczasem organ w żadnym wypadku nie wykazał, iż zaszły okoliczności wymienione w przepisie, który zdaniem organu uzasadniał

nałożenie obowiązku zwrotu tych kosztów. Organ mógł zastosować ten przepis jedynie w sytuacji, gdy uprzednio prawomocnie rozstrzygnięto o administracyjnej odpowiedzialności skarżących. Organ wprawdzie wydał decyzję o nałożeniu kary administracyjnej pieniężnej niemniej jednak decyzja ta nie jest ostateczna ani prawomocna. Kwestionowana decyzja wydana została przedwcześnie. Zdaniem pełnomocnika przywołany przepis nie zobowiązuje organu pierwszej instancji do wydania decyzji zobowiązującej do zwrotu kosztów równoległe z decyzją nakładającą administracyjną karę pieniężną.

Pismem z 12 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 19 czerwca 2024 r. Strony nie odpowiedziały na otrzymane zawiadomienie.

Decyzją z 11 lipca 2024 r. nr DIH-2 Nr 14.2024 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił w całości decyzję Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 15 maja 2024 r. nr PHU-23/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, z uwagi na naruszenie art. 104 § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Organ pierwszej instancji pismem z 15 kwietnia 2024 r. wszczął wobec stron postępowanie w sprawie:

- 1) nałożenia obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- 2) wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ pierwszej instancji zakończył postępowanie wydaniem 15 maja 2024 r. dwóch odrębnych decyzji:

- 1) nr 23/2024, w której na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył obowiązek uiszczenia kwoty 3.299,00 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań,

- 2) nr 24/2024, którą na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 35a pkt 9 lit. b oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnił, że powyższych decyzji nie można uznać za decyzje rozstrzygające sprawę w części, o których mowa w art. 104 § 2 Kpa. Ponieważ postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i postępowanie w przedmiocie nałożenia na strony obowiązku zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, to różne sprawy oparte o odmienne podstawy prawne, pomimo niewątpliwie istniejącej tożsamości podmiotowej tych spraw i tożsamym źródle ustaleń faktycznych.

Pismem z 27 sierpnia 2024 r. Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował strony, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa mają prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone 29 sierpnia 2024 r.

Pismem z 5 września 2024 r. Pełnomocnik stron wniósł o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. Treść niniejszego pisma stanowiło dokładne powtórzenie uwag do protokołu kontroli, sformułowanych przez Pełnomocnika w piśmie z 18 marca 2024 r., na które to pismo Kujawsko-Pomorski WIIH udzielił odpowiedzi pismem z 12 kwietnia 2024 r.

Kujawsko-Pomorski WIIH decyzją z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024 nałożył na przedsiębiorców solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 2.800,00 zł. Decyzja została doręczona 25 września 2024 r. Pełnomocnik pismem z 30 września 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania lub uchylenie decyzji i umorzenie postępowania jako

beprzedmiotowego ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do organu pierwszej instancji. W odwołaniu podniesiono zarzut naruszenia wytycznych, jakie zawarł w swojej decyzji kasatoryjnej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (w treści odwołania omyłkowo nazwany „Prezesem URE”). Kolejny zarzut dotyczył prowadzenia postępowania pod dwiema sygnaturami akt. Ponadto strony stwierdziły, iż podtrzymują wszystkie inne zarzuty, które formułowały w odwołaniu od poprzedniej decyzji.

Pismem z 16 października 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 22 października 2024 r. Strony nie odpowiedziały na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie, paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzone do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 3a ust. 2 minister właściwy do spraw gospodarki

surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw klimatu określa, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. W tym miejscu wypada dodać, że niniejsza sprawa jest rozpatrywana w oparciu o obowiązujące w dacie kontroli rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), podczas gdy obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618).

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca zobowiązany jest wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów jakościowych paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych” wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchylenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie.

Mając powyższe na względzie należy zauważyć, iż badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031 z 29 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchylenia, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 lutego 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0446/24/4860, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną

zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez strony w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 32,6% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 wykazało niezgodność z parametrami określonymi w rozporządzeniu, w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w sortymencie orzech, jak również wskazanymi przez Strony w świadectwie jakości paliw stałych nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6031/24/4860 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-031/K z 5 marca 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyżeń, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej 6031/24/4860 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami uznano by każdy wynik mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego badań nr 6031/24/4860 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez strony w treści świadectwa jakości nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. ze względu na zawyżoną zawartość podziarna która wynosiła 33,3% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 10% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 10+0,5\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy 10,5% ($\leq 10,0\% + 0,5\%$).

W związku z powyższym Kujawsko-Pomorski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym przez strony.

Regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, iż paliwo stałe spełnia wymagania

jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez strony, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu jako Zarządzający, który zawiera umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez strony, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu lub przez strony postępowania.

Art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na strony obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech były niezgodne zarówno z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych, jak i wystawionym przez strony świadectwie jakości w zakresie parametru zawartość podziarna.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 4/par/11/2023 z 22 listopada 2023 r. wystawionym przez strony.

Kujawsko - Pomorski WIIH prawidłowo ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie na podstawie faktury VAT nr 10466591 z 14 kwietnia 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego orzech - załącznik nr 1 poz. nr 40 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, poz. nr 41 próbka kontrolna nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 33 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł.

Zatem zgodnie z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Kujawsko - Pomorski WIIH prawidłowo nałożył na strony obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych

próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Odnosząc się do odwołania strony, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Odnosząc się do zarzutu stron, iż w zaskarżonej decyzji naruszono wytyczne, jakie zawarł w swojej decyzji kasatoryjnej organ odwoławczy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Decyzją z 11 lipca 2024 r. nr DIH-2 Nr 14.2024 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił w całości decyzję Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 15 maja 2024 r. nr PHU-23/2024 (sygn. PHU.8361.4.9.2024, PHU.8361.4.11.2024) i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, z uwagi na naruszenie art. 104 § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Organ pierwszej instancji pismem z 15 kwietnia 2024 r. wszczął wobec Strony postępowanie w sprawie:

- 1) nałożenia obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- 2) wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ pierwszej instancji zakończył postępowanie wydaniem 15 maja 2024 r. dwóch odrębnych decyzji:

- 1) nr 23/2024, w której na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył obowiązek uiszczenia kwoty 3.299,00 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań,
- 2) nr 24/2024, którą na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 35a pkt 9 lit. b oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 wymierzył administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnił, że powyższych decyzji nie można uznać za decyzje rozstrzygające sprawę w części, o których mowa w art. 104 § 2 Kpa.

Ponieważ postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i postępowanie w przedmiocie nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań, to różne sprawy oparte o odmienne podstawy prawne, pomimo niewątpliwie istniejącej tożsamości podmiotowej tych spraw i tożsamym źródle ustaleń faktycznych.

W treści uzasadnienia decyzji z 11 lipca 2024 r. nr DIH-2 Nr 14.2024 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wskazał że rozpatrując ponownie sprawę organ pierwszej instancji powinien wszcząć odrębne postępowanie w sprawie wymierzenia stronom solidarnie administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i odrębne postępowanie w sprawie kosztów badań laboratoryjnych (nakładającej na współników spółki cywilnej solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł) i odpowiednio do ww. postępowań wydać dwie odrębne decyzje. Organ pierwszej instancji zastosował się do tych wytycznych i pismem z 27 sierpnia 2024 r. zawiadomił przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował strony, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa mają prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Następnie Kujawsko-Pomorski WIIH decyzją z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024 w sprawie kosztów badań laboratoryjnych, nałożył na przedsiębiorców solidarny obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 3.299,00 zł uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0446/24/4860 w wysokości 416,00 zł, próbki kontrolnej nr 6031/24/4860 w wysokości 83,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 2.800,00 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut naruszenia wytycznych, jakie zawarł w swojej decyzji kasacyjnej organ odwoławczy, należy uznać za całkowicie bezpodstawny.

Odnosząc się do zarzutu stron, prowadzenia postępowania pod dwiema sygnaturami akt, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż z faktu oznaczenia decyzji administracyjnej sygnaturami akt, strony wywodzą daleko idące, a zarazem nieuprawnione wnioski, iż jedna decyzja

administracyjna (strony nie wskazują która) została wydana w ramach dwóch różnych odrębnych i niezależnych postępowań administracyjnych oraz że jedna z sygnatur akt sprawy administracyjnej jest identyczna, jak sygnatura poprzednio wydanej decyzji, co ma stanowić rzekome uchybienie procesowe organu pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, wypada stwierdzić, iż decyzja z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024 została wydana po przeprowadzeniu jednego postępowania administracyjnego wszczętego 27 września 2024 r., a zatem jakiegokolwiek sugestie o prowadzeniu - w sprawie nałożenia na strony solidarnego obowiązku uiszczenia kosztów badań i pobrania próbek - dwóch postępowań, należy uznać za bezpodstawne. Jeżeli natomiast chodzi o identyczne sygnatury, należy wyjaśnić, iż sygnatury akt tworzone są zgodnie z jednolitym rzeczowym wykazem akt oraz obowiązującą w WIIH w Bydgoszczy strukturą organizacyjną, zaś decyzjom nadawane są kolejne numery w danym roku kalendarzowym. Nadawanie sygnatur akt ma charakter kancelaryjno - porządkowy i nie ma związku z elementami decyzji, które powinna ona zawierać, zgodnie z postanowieniami art. 107 Kpa. Podkreślić należy, że decyzja z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024 zawiera wszystkie wymagane elementy.

W konsekwencji zarzut prowadzenia postępowania pod dwiema sygnaturami akt i wnioski jakie strony z tego faktu wywodzą, należy uznać za chybione.

Odnosząc się do stwierdzenia stron, iż podtrzymują wszystkie inne zarzuty, które formułowały w odwołaniu od poprzedniej decyzji, niezależnie od tego, że organ odwoławczy odniósł się już do nich w decyzji z 11 lipca 2024 r. nr DIH-2 Nr 14.2024 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia, co następuje.

Z protokołu kontroli nr PHU.8361.4.9.2024 w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech dla którego 22 listopada 2023 r. wystawiła świadectwo jakości nr 4/par/11/2023. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że w tej sprawie ziszcza się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W tym miejscu należy wskazać, że ustawodawca w treści przepisu art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw użył sformułowania „jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych (...), wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. W związku z powyższym stwierdzając na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej działa w ramach decyzji związanej bowiem ustawodawca użył

sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jediną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego. W świetle powyższego, WIIH nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości oraz w rozporządzeniu i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliw a stałego. Zatem istnieje zgodny z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Z powyższych względów należy wskazać, iż w tej sprawie nie zaistnieją okoliczności obligatoryjnego umorzenia postępowania w całości lub w części w trybie art. 105 § 1 Kpa. Zważywszy, że postępowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wszczynane jest z urzędu wobec czego nie było podstaw do uwzględnienia zgłoszonego wniosku o umorzenie postępowania.

Stanowisko stron, iż wydanie decyzji w przedmiocie zwrotu kosztów badań i pobrania próbek jest przedwczesne, gdyż decyzja w przedmiocie wymierzenia przedsiębiorcom administracyjnej kary pieniężnej nie jest prawomocna i ostateczna, należy uznać za błędne. Postępowania prowadzone przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH jedno dotyczące wymierzenia przedsiębiorcom administracyjnej kary pieniężnej i drugie dotyczące zwrotu kosztów za badania laboratoryjne mają jedynie związek podmiotowy. Oznacza to, że stronami obydwu postępowań są wspólnicy spółki cywilnej. Postępowania te nie mają jednak jakiegokolwiek związku przedmiotowego, gdyż decyzje posiadają dwie odrębne podstawy prawne i nie ma między nimi zależności zagadnienia wstępnego. Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją z 25 września 2024 r. nr 59/2024 Kujawsko-Pomorskiego WIIH jest bowiem wymierzenie Przedsiębiorcom administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw. Natomiast przedmiotem niniejszego postępowania jest nałożenie na Strony obowiązku uiszczenia kosztów badań i pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech, na podstawie art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niezależnie zatem od tego jakie jest rozstrzygnięcie Kujawsko-Pomorskiego WIIH w zakresie nałożenia kary nie ma ono wpływu na obowiązek uiszczenia przez Przedsiębiorców kosztów badań i pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech. W świetle powyższego zarzuty stron są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Niezależnie od powyższego, warto zwrócić uwagę na orzecznictwo, w zakresie poruszonej przez strony kwestii związku pomiędzy postępowaniami, których podmiotem jest ten sam przedsiębiorca, a które toczą się przy wykorzystaniu tego samego materiału dowodowego. W wyroku z 15 marca 2022 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł (sygn. akt V SA/Wa 3530/21): „(...) *przeświadczenie strony, że toczące się odrębnie postępowanie o nałożenie na strony administracyjnej kary pieniężnej ma znaczenie dla niniejszego postępowania nie znajduje żadnego oparcia w przepisach prawa. Postępowanie o zwrot kosztów badań laboratoryjnych oparte jest na innych podstawach prawnych niż postępowanie o nałożenie kary administracyjnej. De facto we wszystkich postępowaniach wykorzystywany jest ten sam materiał dowodowy, czyli protokół kontroli, protokół pobrania próbek i sprawozdanie z badań laboratoryjnych, ale są to postępowania administracyjne prowadzone w oparciu o odrębne podstawy prawne. Aby jednak można było mówić o tym, że inne prowadzone postępowanie przez Prezesa Urzędu na podstawie wyników tej samej kontroli stanowi prejudykat dla niniejszego postępowania, należałoby wskazać przepis który o tym przesądza.*”

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Kujawsko - Pomorskiego WIIH z 23 września 2024 r. Nr PHU-58/2024.

W związku z powyższym, kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek i próbki kontrolnej paliwa stałego i kosztów ich pobrania, należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strony ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [XXX]
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a.a.

